Smápistill til Hannesar á horninu,
Vilhjálms S.Vilhjálmssonar, Alþýðu-
blaðinu, um efnilega pilta sem
langar til að verða íþróttamenn.

5 blöð.

59.

1

Hannes minn!

Nú ætla ég að leita hjálpar og ráða hjá þér!
Svo stendur á að í Hólunum hérna eru 3 ungir menn – og efnilegir (?) Já, það látum við nú liggja milli hluta – sem hafa mikla löngun til þess að verða íþróttamenn og helst af öllu [illegible].

Mig langar til að hjálpa þeim, því þeir eru allir vinveittir mér og náskildir. Í föðurættina eru þeir að norðan en móðurættin er að vestan. Ættarein[illegible] [illegible] sér vel, sem sjá má af því er síðar greinir.

Þeir hafa allir gælunöfn [illegible], og án þess [illegible] að [illegible] þau hér, vil ég aðeins nefna það, að [illegible] elsti þeirra – en þeir eru bræður – er nefndur „Hemmi", og er hann foringi þeirra. Hann er latur til vinnu, montinn vel og [illegible] fullur, (það hefir hann ekki frá mér, heldur úr móðurættinni eða frá [illegible]), vegna þess arna,

finnst þeim, og einkum kvenna, það ekki 2
betra fyrir sig að verða hugfólkamaður og þótt
ég áliti hann einna hæfastan til þess og að vel
geti komið fyrir, að hann verði meistari í þeirri
fögru íþrótt, tekið þar ný met o.s. frv., þá hefi
H ég heldur dregið úr honum og fælt hann bræðr-
unum með þetta, en ég fæ litlu ráðið, því hann
segir, sem líklega er satt, að ef hann kæmist
svo langt í þessari list listanna, þá geti
svo farið, að hann fengi stórkostlegum launum
sínum og þá fullu upp, en það væri að rata og
drepa. Kemur þarna fram vestfirzka eðli
móðurættar minnar, enda held ég að dropinn
sé honum í blóð borinn. Hann heldur því

fram, með þeim rökum sem eg treysti mér ekki til að hrekja, að þeir sem komast upp á sjötta heygarðs hornið – eða annað á heygarðshorni, hann er minn- að læra íþróttalistina og stunda hana síðan svo vel sem kostur er á, þurfi þeir ekkert annað að gera; þeir geti lifað á því, setið á kaffihúsum við nóg kaffi og brennivín, vaðið inn á allar samkomur, meira að segja tíðinda-glímumanna skála, með flöskuna sína, sett hana þar á borðið og ögrað þeim sem þar eru fyrir. Allt að tarna, segir hann, að bæjarsjóður verðlauni hann þessa vinnu – og eg þó líka – með mörgum tugum þúsunda króna ár- lega af opinberu fé.

Þótt eg léti nú annað eins og þetta fara inn um annað eyrað og út um hitt, hefði eg spurt hann, hvað hann hefði fyrir sér í þessu.

Og það hefði ekki staðið á svarinu:

„Lestu ekki blöðin, frændi sæll," segir hann; „blöðin sem segja frá hetjudáðunum í íþróttamannaskálan- um, þar sem 3 strákar réðust á meinlausan, 16 ára strákhvolp og síðan hver eftir annan, uns allir lágu?"

Nei, ég les engin blöð nema Alþýðublaðið, og hef
þá ekki tekið eftir neinu um þetta, hafi eitthvað verið
sagt frá því þar. En lögreglan, drengur, sagði ég.
„Lestu blaðið og sjáðu svo til," sagði hann, „hvort ekki
kemur að því sem ég spái um þetta, en það er það,
að þessir 3 verði kallaðir í lögregluna, enda sér
hver maður, að þeir eru vel þess verðir og að á
þeim byggist framtíðarvon allra íslenskra
[illegible]. Eða hefurðu ekki heyrt íþróttaþættina
í útvarpinu?. – Því segi ég það, að það er rétt sem
hann séra Sigurður sagði, um gömlu lyggðina,
að þér mætti fara fj.... til.'" Enda held ég, að hann
hafi aldrei haldið með þér og „engin börn" með
þeim átt."

Og vard er Hans, Hannes minn, er af því að ég er í aðra röndina dálítið skynsamur og góðhjartaður í leiðinni, vildi ég ekki bregðast framtíð þessa unga manns og leita ráða hjá einum skynsömum manni og betri, og án þess að skilja alla þig, tel ég, að þú hafir þessa kosti alla. Hann og þú að einhverju: Getur þú nú ekki fengið einhvern þeirra í Hornum hjá þér, til þess að koma þessu í kring:

Útvega piltinum húsnæði, þjónustu, fæði, ljós og hita og jafnframt sjá um að þeir komist allir í læri hjá einhverjum handiðnaðarmeistara bæjarins? Að vísu læt ég það, að ráða því ekki um af á skilvísi þessara pilta, því ég þekki þá ekki, og þeir hvorki einn einasta aur né nokkurn snefil af verkviti, þótt þeir kynnu að hafa einhverja. —

Hefðu mig víst með Hólsbergsbátnum á morgun hvernig þú lítst á þetta og hvort þú telur það ekki rétt og nú sé, þó gamall sé, að styðja framfaramál þjóðar minnar með því að koma piltum þessum á hina réttu leiðir, sérstaklega þar sem þú á byggir svo fast hugsjón um það, sem þú reyndar veist, að það eru þessi störf, þessi viðleitni ungra manna til þess að verða þjóð sinni til gagns og sóma, sem bæjarstjórnin skyldi best og verðlauna, já, miklu betur en „karlana í málunum" með alla krakkana sína sem skríða út í . . . .

(hér var rifið horn á blaðinu, enda „dagsetning lokið" um leið).